

AFO seminar lørdag d. 1 april 2006

Jeg vil gerne have fornøjelsen at byde velkommen til AFOs seminar for installatører her i Fredericia.

Mit navn er Erik Nielsen, og er til daglig direktør i Teledan Group som består af Teledan-Systems og Witronic.

Desuden er jeg formand for AFOs styregruppe, og det er i denne egenskab jeg står her i dag.

Vi skal idag høre nogle spændende indlæg, dels om teknik, men også om de ophavsretlige problemstillinger til modtagelse af radio/tv.

For de som ikke har været en del af antennebranchen : lidt baggrund. Og for de som har været det, et lille nostalgisk tilbageblik.

Da jeg startede i antennebranchen for snart 30 år siden, så verden lidt enklere ud. Ihvertfald hvad angår opbygning af antenneanlæg. Vi havde et dansk program, og man kunne så med hjælp af store antenner i høje gittermaster trække 2-3 til 5 nabolandsprogrammer ind, i visse dele af landet

Vi havde dengang Post og telegrafvæsenet som dikterede, at forstærker A med en given udgangsspænding kunne kaskaderes med op til 6 enheder.

Så det var lidt af en revolution, da P&T, vistnok i 1978 indførte "Tekniske bestemmelser for fællesantenneanlæg. I 4 afsnit : A,B,C og D.

Det gav installatøren lidt friere hænder til selv at beregne det vi kaldte "Systemværdier" for anlæggene. Det var også ved den lejlighed, at begrebet "Netplan" blev indført. Det vil sige, H1, D1, D2 og så videre.

Altså et modulopbygget antenneanlæg, som skulle forenkle situationen, hvis flere installatører arbejdede på det samme anlæg.

Nå, men samtidig med at der blev indført lidt større fleksibilitet, blev det også i detaljer foreskrevet hvordan man skulle gebærde sig.

Og havde man forsyndet sig mod en mindre eller en større ting, skulle stikprøven fra P&T nok afsløre det. En lidt besværlig tid for "rygsæksmontører" og plattenslagere.

Det var til tider lidt besværligt med de stramme rammer, ikke mindst på grund af den tekniske udvikling som hele tiden foregår. Der var jo ikke taget højde for alt i de berømte "Tekniske bestemmelser".

Nu kunne jeg sagtens underholde i lang tid med de skævheder og sjove episoder og hændelser fra den tid. Bl. a. husker mange nok begrebet "specifik sammenstilling".

Det betød, at en indehaver af et typegodkendt fabrikat selv skulle have alle komponenter til at opbygge et anlæg godkendt under sit eget typegodkendelsesnummer.

Fint når man var blevet etableret, men en besværlig og særdeles bekostelig proces for ny-tilkommere på markedet.

Meget er sket siden dengang. En væsentlig ændring var, da loven om fællesantenneanlæg bortfaldt i 1999 i forbindelse med EU's generelle liberalisering af Telesektoren.

Afløseren af alt dette var, at det blev etableret en frivillig ordning af aktørerne på markedet. Dvs. programleverandører, anlægsoperatører, komponentleverandører, installører, anlægsejere og fællesantennebrugere.

De vigtigste elementer i den nye frivillige aftale er således ...

- Vejledende tekniske retningslinier for fællesantenneanlæg. En videreførelse og ajourføring af de gamle tekniske bestemmelser.
- Vejledning i etablering af fællesantenneanlæg
- Flere forslag til kontraktudformninger
- Komponentregisteret. Værd at nævne her er, at installatørerne som har tilsluttet sig AFO er forpligtet til at følge "Vejledende tekniske retningslinier" og at anvende komponenter der er registreret i AFOs komponentregister. Det fremgår af "Vejledning i etablering af fællesantenneanlæg"

Nu er vi jo nået nogle år videre, og masser af nye teknikker presser sig på.

Det vil vi høre meget mere om i de følgende indslag.

Og med dette vil jeg ønske jer en rigtig god fornøjelse og håber at i får noget med herfra i kan bruge når i kommer tilbage til hverdagen.